

NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOCZY
I WŁOSCIANSKI

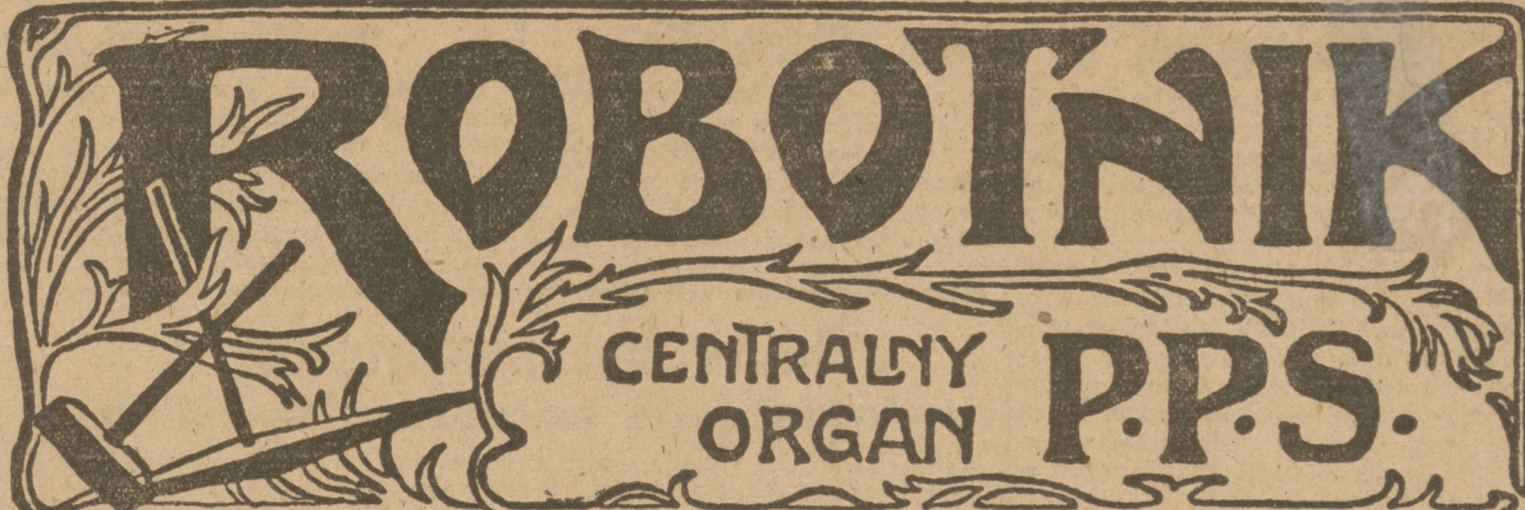
REDAKCJA

przyjmuje interesantów
od godz. 12 do 2 popołudniu

ADMINISTRACJA

czynna od godziny 8 do 18

Konto w Banku „Społem”
Odz. w Warszawie Nr. 195
Konto w P. K. O. Nr. 1-980

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!

Redakcja i Administracja

WARSZAWA

Al. Jerozolimskie 121

TELEFONY:

Redaktor Naczelny	8 85-01
Sekretarz Redakcji	8 85-02
Redakcja miejska	8 85-06
Administracja Wydawnictwa	8 85-04
Kier. Wydawnictwa	8 85-05
Administracja Drukarni	8 85-03
Drukarnia	8 79-61

Program i rzeczywistość

(SAP) Porwani codziennym wirum spraw politycznych, pracy państwowej i społecznej rzadko mamy chwilę czasu, by zdobyć się na pogłębiające spojrzenie, które dałoby nam obraz całości przemian, przez które przechodzi nasz kraj. Niejednokrotnie pod jarzmem trosk dnia codziennego zapominamy o wielkości dokonywanych prac, o olbrzymim ich znaczeniu dla całych pokoleń, niepokoi nas może, iż nasz plan ogólny działania jest w pewnych punktach niewłaściwy, że może zboczyliśmy z dobrej drogi na błędną ścieżkę.

W takiej chwili pożyteczne jest zwrócić do małej czerwonej książeczki, noszącej tytuł „Program PPS”, bo gdy ją otworzymy przeczytamy:

- „Plan przebudowy musi wychodzić z zasady:
a) obalenia raz na zawsze przywilejów klasowych, szlachty, fabrykantów i bankierów;
b) wywłaszczenia bez odszkodowania wielkiej własności obszarnej;
c) wywłaszczenia i uspołecznienia wielkich warsztatów pracy;
d) złamania władzy kapitału finansowego nad życiem gospodarczym...”

W dziedzinie finansowo kredytowej: uspołecznienie systemu finansowo kredytowego, upaństwowienie banków...

W dziedzinie handlu zagranicznego: całkowity monopol państwowy w wymianie towarowej i walutowej z innymi państwami.

Położony będzie kres rabunkowej gospodarce obcego kapitału, gospodarce obliczonej na wyciągnięcie z Polski jak największych zysków — bez względu na interesy i na potrzeby kraju oraz jego ludności.

W dziedzinie rzemiosła: zachowanie samodzielności gospodarczej drobnych warsztatów rzemieślniczych...

Uspołecznienie handlu hurtowego; rozwój i popieranie spółdzielczości we wszelkich formach jako jedynej prawidłowej organizacji rozdziału towarów pomiędzy ludnością oraz kontaktu producenta ze spożywcą...

Taki program zasadniczych przemian gospodarczych, a więc przemian decydujących najbardziej i najistotniej o przyszłości Polski kresiliła PPS przed dziesięcioma laty. Program ten rozumieliśmy jako pierwszy etap na drodze do realizacji naszego celu ostatecznego, na drodze do socjalizmu. Niezależnie od niezwykle ciężkiej sytuacji, w jakiej wypadło nam działać, stwierdzić musimy, iż program ten skrupulatnie niemal słowo w słowo, jest dziś wykonywany. Naszym triumfem jest, że stał się on własnością całego narodu, że jest dziś programem polityki państwowej. A stać się to mogło wówczas, gdy kierownictwo PPS znalazło się w rękach ludzi, którzy bez żadnych ubocznych celów i myśli zdecydowali się zadania programowe Partii realizować.

Dla planów swoich PPS umiała znaleźć w innych partiach i społeczeństwie dobrych i wiernych sojuszników. I jeśli dziś badamy sytuację polityczną Polski, jeśli bacznie ją analizujemy, to stwierdzimy, iż nie ma ważniejszych spraw, iż nie ma donioślejszych zagadnień ponad sprawę utrwalenia tych zdobyczy, któreśmy już w Polsce osiągnęli na drodze realizacji naszego programu. I w tej a nie w innej perspektywie patrzeć należy na sprawę wyborów w Polsce.

Wybory te nie mają być i nie będą niczym innym jak ujawnieniem woli narodu w sprawie przemian w Polsce dokonanych i że mają być najistotniejszym sprawdzianem, kto w Polsce te przemiany chce utrwaląć, a kto chciałby je zlikwidować i nawrócić do dawnych stosunków i warunków. Na tym polegało między innymi żądanie, które PPS postawiła PSL-owi w sprawie bloku wyborczego.

Partia nasza postawiła sprawę głosowania do Sejmu Ustawodawczego na gruncie zasad. Partia nasza postanowiła zmusić PSL, które deklaruje i deklamuje swą zgodę na polską nową rzeczywistość, do potwierdzenia tego stanowiska czynem — czynem akcesu do bloku wyborczego. Dla nas bowiem jako partii rewolucyjnej, jako partii społecznej przemiany na drugim planie stoi kwestia mandatów i procentów, a na pierwszym realizacji naszych zasad — zasad, których wyjątek wyżej przytoczony i zesławiony z obecną polską rzeczywistością napawać może nas dumą i wiarą w przyszłość.

Zbigniew Miltner.

78 posłów z Labour Party za odroczeniem wyborów w Grecji

LONDYN. W związku z podaniem terminu wyborów w Grecji (31 b. m.) napięcie opinii publicznej wzrosło w ciągu ostatnich dni. 11 ministrów złożyło rezygnację na znak protestu, m. i. minister Kafandaris. Sophulis oświadczył, że nie ma zamiaru zmieniać stanowiska swego i luki powstałe z powodu rezygnacji zapełni członkami partii liberalnej.

Ogłoszony został tekst listu Bevinona do Sophulisa, w którym Rząd Brytyjski radzi odbycie jak najprędzej wyborów w Grecji, gdyż jest to jedyny sposób poznania woli narodu greckiego.

78 posłów socjalistycznych w W. Brytanii podpisało deklarację, w której doradzają odłożenie wyborów w Grecji.

Do wiadomości ambasady amerykańskiej w Warszawie

Trzy wycinki z prasy

Jak sie traktuje Polaków w Niemczech
(Korespondencja własna „Robotnika”)

Norymberga w marcu

Rozumiemy doskonale, że władze okupacyjne muszą dbać o bezpieczeństwo i porządek w Niemczech. Z drugiej strony wiemy — i nie ma potrzeby tego ukrywać, że wśród dziesiątków tysięcy Polaków, rozsiadanych na terenie byłej Rzeszy, są niesłusznie i ci, którzy ten porządek zakłócają. Nie będziemy się teraz wdawać w analizę przyczyn tego zjawiska. Wspomnimy tylko o katordze, którą większość z nich przeszła — bądź to w obozach koncentracyjnych bądź to na tak zwanych „robotach”, dodamy do tego nienormalne warunki, w jakich dzisiaj żyją i ogólną demoralizację. Nie bez wpływu jest też uprawiana wciąż londyńska propaganda, nawołująca do nie wracania do kraju.

PODEJRZANI POLACY

Są to wszystko względy, które tłumaczą do pewnego stopnia niektóre wybryki, ale ich całkowicie nie usprawiedliwiają. To też polski dziennikarz ze strachem bierze do ręki gazetę, gdyż aż nazbyt często o pod tytułami: „Napać bandycki”, czy „Czarny rynek” znajduje opisy aresztowania i ukarania Polaków. Okazuje się wprawdzie często, że ci „Polacy” noszą podejrzaną nazwiska jak „Meyer” czy „Senz” są po prostu... zbiegłymi z Polski wolkdeutschami (tak właśnie zdarzyło się w ostatnim tygodniu w jednej z miejscowości pod Norymbergą). Nie mniej jednak i ci „prawdziwi Polacy”, nie zawsze mają czyste sumienie, a prasa niemiecka z godną podkreślenia skrupulatnością i skwapliwością notuje każdy „polski napad”. Z drugiej strony wszyscy tujejsi polscy „D. P.” (wysiedleni) podkreślają w rozmowach, że policja niemiecka równie gorliwie i skrupulatnie przy każdej okazji rewiduje i legitymuje właśnie Polaków.

Rozumiemy troskę władz okupacyjnych o bezpieczeństwo kraju, zrozumieć możemy nawet surowe wyroki, jakie ferują sądy angielskie czy amerykańskie za kradzież, rabunek, czy zakłócenie spokoju publicznego.

Są jednak pewne rzeczy, których zrozumieć nie możemy.

Leżą przede mną dwa wycinki z tutejszej prasy niemieckiej.

KARA DLA NIEMCA

Pierwszy z nich — „Schwabische Landeszeitung” z dn. 26 lutego 46 r. — rubryka: Wojskowy sąd w Augsburgu. Czytamy:

„Przed tutejszym sądem wojskowym stanął berlińczyk, Martin Schultz. Gdy został aresztowany w dniu 23 grudnia 1945 r. w Sonthofen znaleziono przy nim rewolwer z nabojami („Trommelrevolver mit zwei Schussmunition”), fałszowane do wody rejestracyjne, stempel z nazwiskiem i numerem służbowym amerykańskiego oficera, którego Schultz używał do fałszowania dowodów rejestracyjnych oraz karty żywnościowe upoważniające do odbioru 1,2 kg. mięsa, 1,025 kg. innych artykułów żywnościowych, 2,45 kg. tłuszczu i ok. 20 kg. chleba... Skazany został na 10 lat więzienia...”

Komunikat dodaje, że nie było mowy o żadnych okolicznościach łagodzących i że sędzia przy ogłaszaniu wyroku stwierdził, że „chodzi o jeden z najpoważniejszych wypadków, jaki w ogóle napotkaliśmy”.

Dobrze tak przedsięwzięciu panu Schulzowi. Nas co najwyżej mógł by dziwić niski wymiar kary: znaleziona broń, której nie oddał mimo trzykrotnie powtarzanego nakazu (co podkreśla gazeta), fałszywe papiery amerykańskie, fałszowanie kart żywnościowych i dokumentów — to wszystko wystarczyło by np. w Generalnej Gubernii do rozstrzelania chyba ze stu osób spośród bliższej i dalszej rodziny. Ale Amerykanie nie są Niemcami: i widocznie amerykańskie sądy wojskowe są łagodne w wymierzaniu kar.

KARA DLA POLAKÓW

„Okazuje się, że nie! Przeczytajmy drugi wycinek, podany przez gazetę „Main Post” (26. II. 46 r.) za niemiecką agencją DANA, a przedrukowany chętnie i przez inne dzienniki (ja sam widziałem go w trzech pismach). Ta notka jest znacznie krótsza:

Tytuł: „Polacy napadają na urzędników policyjnych”

„Najwyższy sąd wojskowy w Norymberdze skazał 2 Polaków za napad na niemieckich urzędników policyjnych na karę 20 lat więzienia (każdego)”.

Tylko tyle. Prawda, że krótko? I wyraźnie! Zdawałoby się, że komentarze są zbyteczne. A jednak dodam parę słów.

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Socjalista Spaak na czele rządu belgijskiego

BRUKSELA (PAP). B. minister spraw zagranicznych Spaak podał do wiadomości, iż utworzył nowy gabinet, w którym obejmuje stanowisko premiera i ministra spraw zagranicznych. B. premier van Acker objął te

kę ministra gospodarki narodowej. W nowym rządzie socjaliści będą mieli co najmniej 9 miejsc. Stanowiska mi-

nistrów obrony narodowej, rolnictwa i zdrowia nie zostały jeszcze obsadzone.

— o —

Nowa powieść

Remarque'a

BERLIN (ZAP). W Stanach Zjednoczonych ukazała się nowa powieść Eryka Remarque pt. „Luk triumfalny”. Recenzent „New York Times” określił nową powieść, jako najlepsze dzieło Remarque'a od czasu wydania jego słynnej książki wojennej „Na zachodzie bez zmian”. W powieści tej autor przedstawia historię Paryża w upiornym roku między wrześniem monachijskim a tym wrześniem, w którym wybuchła druga wojna światowa. Jej bohaterem jest uciekinier polityczny, chirurg, który znalazł się w kasnie Gestapo, lecz udało mu się uciec, a później walczył w wojnie hiszpańskiej po stronie republikanów.

31 marca — Rada Naczelna PPS

Na wniosek Centralnego Komitetu Wykonawczego Polskiej Partii Socjalistycznej, Prezydium Rady Naczelnej PPS. uchwałą z dnia 8 marca 1946 r. postanowiło zwołać Plenarne Posiedzenie Rady Naczelnej Polskiej Partii Socjalistycznej na dzień 31 marca 1946 r.

Porządek obrad przewiduje:

1. Referat o sytuacji politycznej wewnętrznej.
2. Referat o sytuacji międzynarodowej.
3. Referat o sytuacji gospodarczej.

Sekretarz Rady Naczelnej:
Zaruk - Michalski

Prezes Rady Naczelnej:
Stanisław Szwalbe

Drugi dzień Zjazdu Samopomocy Chłopskiej Delegaci PSL powrócili na salę obrad

Drugi dzień Zjazdu Związku Samopomocy Chłopskiej poświęcony był referatom i sprawozdaniom władz Związku. Na sali obecni byli delegaci PSL, którzy wczoraj opuścili obrady.

„O celach i zadaniach Związku Samopomocy Chłopskiej” mówił ob. Burdzy — sekretarz gen. Zw. Samopomocy Chłopskiej. Referat p. t. „Drogi rozwoju gospodarczego wsi” wygłosił ob. Cieślak — kier. wydz. społeczno-gospod. Zarz. Gł. Zw. Samopomocy Chłopskiej, wreszcie zagadnienia kulturalne wsi przedstawił ob. Król (okr. Łódź).

Po przerwie obiadowej na plenum Zjazdu złożone zostały sprawozdania

Zarządu i Komisji Rewizyjnej Związku, nad którymi rozwinęła się ożywiona dyskusja.

— o —

Agent Raczkiewicz aresztowany jako przemytnik

Dnia 3 marca b. r. zatrzymany został przez wojsko Ochrony Pogranicza Aleksander Mnisek, były szef protokołu Ministerstwa Spraw Zagranicznych „rządu” londyńskiego, który posługując się paszportem dyplomatycznym, usiłował przemyć z Polski 3 klg. złota w walucie, sztabkach i wyrobach oraz 100 par pończoch i inne przedmioty.

„Nowa melodia na starym flecie“

Artykuł „Prawdy“ moskiewskiej o mowie Churchilla

przez Skarb Państwa, ale i każdy obywatel musi się przyczynić do odbudowy stolicy. W najbliższym czasie powołane zostanie Towarzystwo Przyjaciół Warszawy. Członkami tego Towarzystwa będą mogli zostać wszyscy Polacy, rozsiłani po całym świecie.

Prezydium Komitetu Propagandowego Naczelnej Rady Odbudowy Stolicy stanowią: ob. Stefan Matuszewski — minister Informacji i Propagandy, prof. Józef Wasowski — prezes Związku Dziennikarzy RP, ob. Zakowski — wiceminister Odbudowy Kraju, Wiktor Grodzicki — wiceprzewodniczący Rady Narodowej m. st. Warszawy, Wilhelm Billig — naczelny dyrektor Polskiego Radia, ob. Banach — naczelny redaktor „Gazety Ludowej” i Władysław Eroniewski — poeta. Naczelniczącym Komitetu Propagandy został ponownie obrany ob. Wiktor Grodzicki.

